

modt. den 31/8-2011

 Børne- og Ungdomsforvaltningen
 Københavns Rådhus
 1599 København V

Kære medlem af Børne- og Ungdomsudvalget!

Selv om 'Tidlig indsats og inklusion' er til høring, vil jeg godt appellere til jer her i budgetfasen om at overveje et emne, der er centralt for specialskolernes elevers fremtid og for lærerne. På side 79 ff er beskrevet, at op til 10% af lærerne på specialskolerne skal erstattes med pædagoger i 2013/14, og at udskiftningen stiger med yderligere 10% året efter.

Kunne man tænke sig til det omvendte, at en fast procentsats af pædagoger i daginstitutionerne skulle udskiftes med lærere for at få sat noget mere system i læringen? Næh vel.

Vi anerkender imidlertid, at pædagoger kan meget og også har styrkesider, der kan bruges i skolen. Skole er dog stadig skole, og det skal anerkendes og respekteres.

Flere ting undrer os.

For det første: At der tænkes at skulle ske en massiv udskiftning af én personalegruppe kendes ikke fra andre områder. Der ses åbenbart helt bort fra, at lærere ud over god klasseledelse, didaktisk kompetence sandelig også besidder og udøver relationel kompetence. Med fremsættelsen af forslaget mener man vel, at lærerne hidtil ikke har udvist tilstrækkelig social omsorg og empati, hvilket efter vores mening slet ikke er tilfældet.

For det andet: Mener lederne af specialskolerne virkelig, at det er sund fornuft og giver mening at lave så stor en personaletilpasning? Specialskolerne er jo fortsat skoler, hvor læringen står i centrum. Og læringsbegrebet er i dag bredt, der er sket meget siden 50'erne pædagogikken. Det forekommer os, at der hersker en opfattelse af, at skolen – og i dette tilfælde specialområdet – slet ikke har fulgt med udviklingen. Tværtimod har disse skoler på mange måder været i front og således i mange, mange år arbejdet i team og derfor har praktiseret synet på det hele barn.

Læringen får, hvis forslaget nyder fremme, sværere vilkår med færre lærere, da der jo i forvejen er ansat adskillige andre faggrupper, som er med til at bistå med den socialpædagogiske indsats.

I Rambølls evaluering af Heldagskolerne nævnes det på side 4, at "Disse hensyn (de to faggruppers fagligheder, lokale arbejdstidsaftaler mv.) har ikke altid været nemme af forene." Det er altså ikke uden vanskeligheder uden videre at få et massivt indtog af en anden faggruppe.

For det tredje: Hvis I fastholder en i forvejen fastlagt procentsats, er det et brud med hele den decentraliseringstankegang, der karakteriserer området. Lad mig give et eksempel. For år tilbage blev det besluttet, at der skulle ansættes administrative ledere på alle skoler, i øvrigt en fremragende idé. Da det imidlertid kneb med økonomien, blev der sadlet om, således at hver enkelt skole i dag selv må afgøre, hvor mange ledere der er råd til. Hvis man følger den filosofi, må det vel være ret og rimeligt, at ledelsen på en specialskole selv vælger sit personale ud fra de mål, skolen har og de behov, som eleverne skal have dækket.

For det fjerde: Det er et spørgsmål, om der virkelig vil kunne opnås et sparemål på 10,5 mio. kroner i 2014/15, da det er vores fornemmelse, at udgifterne til aflønning af pædagoger på heldagsskolerne ikke er meget lavere end lærernes. Men det må undersøges nærmere.

For det femte: Faktoren for lærerne på specialområdet er nedsat fra 1,34 til 1,26 i det forlig, BUF indgik med KLF i foråret til en værdi af små 20 mio. kroner. For den enkelte lærer betyder det omtrent én undervisningslektion mere om ugen. Der er altså allerede sket en tilpasning, der indebærer godt 10 lærere færre på specialskolerne. Med andre ord bliver det billigere at have lærere ansat. Indgår det i beregningerne? Hvis ikke er der behov for en revideret analyse.

For det sjette: Da antallet af specialbørn er dalet i år – jf. rapportens side 5 – kunne det tænkes, at en forbedret økonomi i så fald ikke krævede den meget strikte personaleudskiftning. I så fald håber jeg, at det også vil betyde muligheden af en revurdering af dette forslag, når det ihvertfald ikke er økonomisk afgørende.

Afslutningsvis vil jeg derfor opfordre jer til at overveje fornuften i en central styring på et så vanskeligt område, der kræver lokal specialistviden, og som samtidig er en afvigelse fra den styringsfilosofi, der ellers er gældende.

Med venlig hilsen
Jan Trojaborg
formand for KLF

30. august 2011